ZMLUVA O STABILITE, KOORDINÁCII A SPRÁVE V HOSPODÁRSKEJ A MENOVEJ ÚNII MEDZI BELGICKÝM KRÁĽOVSTVOM, BULHARSKOU REPUBLIKOU, DÁNSKYM KRÁĽOVSTVOM, SPOLKOVOU REPUBLIKOU NEMECKO, ESTÓNSKOU REPUBLIKOU, ÍRSKOM, HELÉNSKOU REPUBLIKOU, ŠPANIELSKYM KRÁĽOVSTVOM, FRANCÚZSKOU REPUBLIKOU, TALIANSKOU REPUBLIKOU, CYPERSKOU REPUBLIKOU, LOTYŠSKOU REPUBLIKOU, LITOVSKOU REPUBLIKOU, LUXEMBURSKÝM VEĽKOVOJVODSTVOM, MAĎARSKOM, MALTOU, HOLANDSKÝM KRÁĽOVSTVOM, RAKÚSKOU REPUBLIKOU, POĽSKOU REPUBLIKOU, PORTUGALSKOU REPUBLIKOU, RUMUNSKOM, SLOVINSKOU REPUBLIKOU, SLOVENSKOU REPUBLIKOU, FÍNSKOU REPUBLIKOU A ŠVÉDSKYM KRÁĽOVSTVOM

BELGICKÉ KRÁĽOVSTVO, BULHARSKÁ REPUBLIKA, DÁNSKE KRÁĽOVSTVO, SPOLKOVÁ REPUBLIKA NEMECKO, ESTÓNSKA REPUBLIKA, ÍRSKO, HELÉNSKA REPUBLIKA, ŠPANIELSKE KRÁĽOVSTVO, FRANCÚZSKA REPUBLIKA, TALIANSKA REPUBLIKA, CYPERSKÁ REPUBLIKA, LOTYŠSKÁ REPUBLIKA, LITOVSKÁ REPUBLIKA, LUXEMBURSKÉ VEĽKOVOJVODSTVO, MAĎARSKO, MALTA, HOLANDSKÉ KRÁĽOVSTVO, RAKÚSKA REPUBLIKA, POĽSKÁ REPUBLIKA, PORTUGALSKÁ REPUBLIKA, RUMUNSKO, SLOVINSKÁ REPUBLIKA, SLOVENSKÁ REPUBLIKA, FÍNSKA REPUBLIKA A ŠVÉDSKE KRÁĽOVSTVO,

ďalej len „zmluvné strany“;

VEDOMÉ SI ich povinnosti ako členských štátov Európskej únie považovať svoje hospodárske politiky za vec spoločného záujmu;

ŽELAJÚC SI presadzovať podmienky silnejšieho hospodárskeho rastu v Európskej únii a na tento účel rozvíjať stále užšiu koordináciu hospodárskych politík v rámci eurozóny;

MAJÚC NA PAMÄTI, že na zabezpečenie stability eurozóny ako celku je mimoriadne dôležité, aby vlády udržiavali zdravé a udržateľné verejné financie a zabránili vzniku nadmerného deficitu verejnej správy, a preto je potrebné zaviesť osobitné pravidlá vrátane „pravidla o vyrovnanom rozpočte“ a automatického mechanizmu na zavedenie nevyhnutných korekčných opatrení;

VEDOMÉ SI toho, že je potrebné zabezpečiť, aby ich deficit verejnej správy nepresiahol 3 % hrubého domáceho produktu v trhových cenách a aby ich dlh verejnej správy nepresiahol 60 % ich hrubého domáceho produktu v trhových cenách, alebo aby dostatočne klesal smerom k tejto hranici;

PRIPOMÍNAJÚC, že zmluvné strany sa ako členské štáty Európskej únie majú zdržať akýchkoľvek opatrení, ktoré by mohli ohroziť dosiahnutie cieľov Únie v rámci hospodárskej únie, najmä by sa mali zdržať praxe akumulácie dlhu mimo účtov verejnej správy;

MAJÚC NA PAMÄTI, že hlavy štátov alebo predsedovia vlád členských štátov eurozóny sa 9. decembra 2011 dohodli na posilnení architektúry hospodárskej a menovej únie, pričom vychádzali zo zmlúv, na ktorých je založená Európska únia, a uľahčili vykonávanie opatrení prijatých na základe článkov 121, 126 a 136 Zmluvy o fungovaní Európskej únie;

MAJÚC NA PAMÄTI, že cieľom hláv štátov alebo predsedov vlád členských štátov eurozóny a ostatných členských štátov Európskej únie je čo najrýchlejšie začlenenie ustanovení tejto zmluvy do zmlúv, na ktorých je založená Európska únia;

VÍTAJÚC legislatívne návrhy, ktoré Európska komisia predložila 23. novembra 2011 pre eurozónu v rámci zmlúv, na ktorých je založená Európska únia, týkajúce sa posilnenia hospodárskeho a rozpočtového dohľadu nad členskými štátmi, ktoré majú závažné ťažkosti v súvislosti s ich finančnou stabilitou, a týkajúce sa spoločných ustanovení o monitorovaní a posudzovaní návrhov rozpočtových plánov a zabezpečenia nápravy nadmerného deficitu členských štátov a BERÚC NA VEDOMIE zámer Európskej komisie predložiť ďalšie legislatívne návrhy pre eurozónu týkajúce sa najmä podávania predbežných správ o plánoch na vydávanie štátnych dlhopisov, programov ekonomického partnerstva, v ktorých sa podrobne uvedú štrukturálne reformy pre členské štáty, voči ktorým sa uplatňuje postup pri nadmernom deficite, ako aj koordinácie hlavných plánov reforiem hospodárskej politiky členských štátov;

VYJADRUJÚC, že sú pripravené podporiť návrhy, ktoré Európska komisia prípadne predloží na účely ďalšieho posilnenia Paktu stability a rastu a v ktorých pre členské štáty, ktorých menou je euro, navrhne zavedenie nového súboru strednodobých cieľov, a to v súlade s obmedzeniami stanovenými v tejto zmluve;

BERÚC NA VEDOMIE, že pri skúmaní a monitorovaní rozpočtových záväzkov podľa tejto zmluvy bude Európska komisia konať v rámci svojich právomocí ustanovených v Zmluve o fungovaní Európskej únie, najmä jej článkoch 121, 126 a 136;

KONŠTATUJÚC predovšetkým, že v súvislosti s uplatňovaním rozpočtového „pravidla o vyrovnanom rozpočte“ stanoveného v článku 3 tejto zmluvy, toto monitorovanie sa bude vykonávať tak, že sa pre každú zmluvnú stranu podľa potreby stanovia špecifické strednodobé ciele a konvergenčné kalendáre;

KONŠTATUJÚC, že strednodobé ciele by sa mali pravidelne aktualizovať na základe spoločne dohodnutej metódy, hlavné parametre ktorej sa majú taktiež pravidelne preskúmavať pri náležitom zohľadnení rizík explicitných a implicitných záväzkov pre verejné financie uvedených v cieľoch Paktu stability a rastu;

KONŠTATUJÚC, že dostatočnosť pokroku smerom k strednodobým cieľom by sa mala posudzovať na základe celkového hodnotenia, v ktorom sa ako referenčná hodnota použije štrukturálne saldo, vrátane analýzy výdavkov bez diskrečných opatrení na strane príjmov, v súlade s ustanoveniami špecifikovanými podľa práva Európskej únie, najmä nariadenia Rady (ES) č. 1466/97 zo 7. júla 1997 o posilnení dohľadu nad stavmi rozpočtov a o dohľade nad hospodárskymi politikami a ich koordinácii zmeneného a doplneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1175/2011 zo 16. novembra 2011 (ďalej len „revidovaný Pakt stability a rastu“);

KONŠTATUJÚC, že cieľom korekčného mechanizmu, ktorý majú zmluvné strany zaviesť, by mala byť oprava odchýlok od strednodobého cieľa alebo spôsob úpravy vrátane ich kumulovaného vplyvu na dynamiku verejného dlhu;

KONŠTATUJÚC, že posúdenie dodržiavania povinnosti zmluvných strán transponovať „pravidlo o vyrovnanom rozpočte“ do ich vnútroštátnych právnych systémov prostredníctvom ustanovení, ktoré sú záväzné, trvalé a v optimálnom prípade ústavného charakteru, by malo podliehať právomoci Súdneho dvora Európskej únie v súlade s článkom 273 Zmluvy o fungovaní Európskej únie;

PRIPOMÍNAJÚC, že článok 260 Zmluvy o fungovaní Európskej únie udeľuje Súdnemu dvoru Európskej únie právo uložiť členskému štátu Európskej únie, ktorý nevyhovel niektorému z jeho rozsudkov, paušálnu pokutu alebo penále, a PRIPOMÍNAJÚC, že Európska komisia stanovila kritériá určenia paušálnej pokuty alebo penále, ktoré sa majú uložiť v rámci uvedeného článku;

PRIPOMÍNAJÚC, že je potrebné uľahčiť prijímanie opatrení v rámci postupu Európskej únie pri nadmernom deficite týkajúcich členských štátov, ktorých menou je euro, a ktorých plánovaný alebo aktuálny pomer deficitu verejnej správy prekračuje 3 % hrubého domáceho produktu, za súčasného výrazného posilnenia cieľa tohto postupu, a to konkrétne s cieľom nabádať a podľa potreby prinútiť členský štát znížiť deficit, ktorý môže byť identifikovaný;

PRIPOMÍNAJÚC záväzok, aby zmluvné strany, ktorých dlh verejnej správy presahuje referenčnú hodnotu 60 %, znižovali tento dlh tempom, ktoré v priemere zodpovedá referenčnej hodnote stanovenej na úrovni jednej dvadsatiny ročne;

MAJÚC NA PAMÄTI, že pri vykonávaní tejto zmluvy je potrebné rešpektovať špecifickú úlohu, ktorú majú sociálni partneri podľa právnych predpisov alebo vnútroštátnych systémov každej zo zmluvných strán;

ZDÔRAZŇUJÚC, že žiadne ustanovenie tejto zmluvy sa nesmie vykladať tak, že akýmkoľvek spôsobom mení podmienky v oblasti hospodárskej politiky, na základe ktorých sa poskytla zmluvnej strane finančná pomoc v rámci stabilizačného programu s účasťou Európskej únie, jej členských štátov alebo Medzinárodného menového fondu;

KONŠTATUJÚC, že riadne fungovanie hospodárskej a menovej únie vyžaduje, aby zmluvné strany spoločne pracovali na hospodárskej politike, v rámci ktorej, a to vychádzajúc z mechanizmov na koordináciu hospodárskych politík v zmysle vymedzenia obsiahnutého v zmluvách, na ktorých je založená Európska únia, budú podnikať kroky a prijímať opatrenia vo všetkých oblastiach, ktoré majú kľúčový význam pre riadne fungovanie eurozóny;

KONŠTATUJÚC najmä, že zmluvné strany si želajú aktívnejšie využívať posilnenú spoluprácu v zmysle článku 20 Zmluvy o Európskej únii a článkov 326 až 334 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, a to bez toho, aby sa tým narúšal vnútorný trh, ako aj plne využívať špecifické opatrenia, ktoré majú členské štáty, ktorých menou je euro, k dispozícii podľa článku 136 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, a taktiež postup, na základe ktorého členské štáty, ktorých menou je euro, medzi sebou vopred prerokujú a koordinujú všetky hlavné reformy hospodárskej politiky, ktoré plánujú, v záujme referenčného porovnávania najlepších postupov;

PRIPOMÍNAJÚC dohodu hláv štátov alebo predsedov vlád členských štátov eurozóny z 26. októbra 2011 s cieľom zlepšiť správu eurozóny, ktorá zahŕňa aj konanie aspoň dvoch samitov eurozóny ročne, ktoré sa majú zvolať, ak to nie je odôvodnené osobitnými okolnosťami, okamžite po zasadnutiach Európskej rady alebo zasadnutiach s účasťou všetkých zmluvných strán, ktoré ratifikovali túto zmluvu;

PRIPOMÍNAJÚCaj to, že hlavy štátov alebo predsedovia vlád členských štátov eurozóny a iných členských štátov Európskej únie schválili 25. marca 2011 Pakt Euro Plus, v ktorom sa určujú otázky kľúčového významu pre zvýšenie konkurencieschopnosti v eurozóne;

ZDÔRAZŇUJÚC význam Zmluvy o založení Európskeho mechanizmu pre stabilitu ako prvku globálnej stratégie na posilnenie hospodárskej a menovej únie a POUKAZUJÚC NA TO, že poskytnutie finančnej pomoci na základe nových programov v rámci Európskeho mechanizmu pre stabilitu bude od 1. marca 2013 podmienené ratifikáciou tejto zmluvy dotknutou zmluvnou stranou a, hneď po tom, ako uplynie prechodné obdobie uvedené v článku 3 ods. 2 tejto zmluvy, dodržiavaním požiadaviek stanovených v uvedenom článku;

KONŠTATUJÚC, že Belgické kráľovstvo, Spolková republika Nemecko, Estónska republika, Írsko, Helénska republika, Španielske kráľovstvo, Francúzska republika, Talianska republika, Cyperská republika, Luxemburské veľkovojvodstvo, Malta, Holandské kráľovstvo, Rakúska republika, Portugalská republika, Slovinská republika, Slovenská republika a Fínska republika sú zmluvnými stranami, ktorých menou je euro, a že ako také budú viazané touto zmluvou od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po uložení ich ratifikačnej listiny, ak bude táto zmluva k tomu dátumu platná;

KONŠTATUJÚC TAKTIEŽ, že Bulharská republika, Dánske kráľovstvo, Lotyšská republika, Litovská republika, Maďarsko, Poľská republika, Rumunsko a Švédske kráľovstvo sú zmluvnými stranami, ktoré ako členské štáty Európskej únie majú k dátumu podpisu tejto zmluvy výnimku z účasti na jednotnej mene, a môžu byť do momentu zrušenia takejto výnimky viazané len tými ustanoveniami hláv III a IV tejto zmluvy, v prípade ktorých pri uložení svojej ratifikačnej listiny alebo neskôr vyhlásia, že majú úmysel byť nimi viazané,

SA DOHODLI NA TÝCHTO USTANOVENIACH:

HLAVA I

ÚČEL A ROZSAH PÔSOBNOSTI

ČLÁNOK 1

1. Zmluvné strany ako členské štáty Európskej únie prostredníctvom tejto zmluvy súhlasia s posilnením ekonomického piliera hospodárskej a menovej únie prostredníctvom prijatia súboru pravidiel určených na posilnenie rozpočtovej disciplíny na základe rozpočtovej dohody, posilnenie koordinácie ich hospodárskych politík a na zlepšenie správy eurozóny, a to v záujme podpory dosiahnutia cieľov Európskej únie spočívajúcich v udržateľnom raste, zamestnanosti, konkurencieschopnosti a sociálnej súdržnosti.

2. Táto zmluva sa plne uplatňuje na zmluvné strany, ktorých menou je euro. Uplatňuje sa aj na ostatné zmluvné strany, a to v rozsahu a podľa podmienok stanovených v článku 14.

HLAVA II

SÚLAD S PRÁVOM ÚNIE A VZŤAH K NEMU

ČLÁNOK 2

1. Zmluvné strany túto zmluvu uplatňujú a vykladajú v súlade so zmluvami, na ktorých je založená Európska únia, najmä článkom 4 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii, a v súlade s právom Európskej únie vrátane procesného práva, ak sa vyžaduje prijatie sekundárnych právnych predpisov.

2. Táto zmluva sa uplatňuje do tej miery, pokiaľ je v súlade so zmluvami, na ktorých je založená Európska únia, a s právom Európskej únie. Nezasahuje do právomocí Únie konať v oblasti hospodárskej únie.

HLAVA III

ROZPOČTOVÁ DOHODA

ČLÁNOK 3

1. Zmluvné strany uplatňujú pravidlá podľa tohto odseku okrem ich povinností podľa práva Európskej únie a bez toho, aby boli dotknuté ich povinnosti podľa práva Európskej únie:

a) rozpočtová pozícia verejnej správy zmluvnej strany je vyrovnaná alebo prebytková;

b) pravidlo podľa písmena a) sa považuje za dodržané, ak ročné štrukturálne saldo verejnej správy nepresahuje špecifický strednodobý cieľ pre príslušnú krajinu, ktorý je vymedzený v revidovanom Pakte stability a rastu, pričom dolná hranica štrukturálneho deficitu je 0,5 % hrubého domáceho produktu v trhových cenách. Zmluvné strany zabezpečia rýchle približovanie k svojim príslušným strednodobým cieľom. Časový rámec tohto približovania navrhne Európska komisia, pričom zohľadní riziká jednotlivých krajín v súvislosti s udržateľnosťou. Pokrok smerom k strednodobému cieľu a jeho dodržiavanie sa posúdi na základe celkového hodnotenia, v ktorom sa ako referenčná hodnota použije štrukturálne saldo, vrátane analýzy výdavkov bez diskrečných opatrení na strane príjmov, v súlade s revidovaným Paktom stability a rastu;

c) zmluvné strany sa môžu dočasne odchýliť od ich príslušného strednodobého cieľa alebo postupu úpravy vedúceho k tomuto cieľu len za výnimočných okolností, ktoré sa vymedzujú v odseku 3 písm. b);

d) ak je pomer dlhu verejnej správy k hrubému domácemu produktu v trhových cenách výrazne nižší ako 60 % a ak v súvislosti s dlhodobou udržateľnosťou verejných financií existujú nízke riziká, môže dolná hranica strednodobého cieľa podľa písmena b) dosiahnuť štrukturálny deficit najviac 1,0 % hrubého domáceho produktu v trhových cenách;

e) v prípade, že je spozorované významné odchýlenie sa od strednodobého cieľa alebo postupu úpravy vedúceho k tomuto cieľu, automaticky sa uplatní korekčný mechanizmus. Tento mechanizmus obsahuje povinnosť dotknutej zmluvnej strany vykonať opatrenia s cieľom odstrániť odchýlky v stanovenej lehote.

2. Pravidlá stanovené v odseku 1 nadobudnú vo vnútroštátnom práve zmluvných strán účinnosť najneskôr do jedného roka po nadobudnutí platnosti tejto zmluvy, a to prostredníctvom ustanovení, ktoré sú záväzné, trvalé a v optimálnom prípade ústavného charakteru, alebo v prípade ktorých je inak zaručené ich úplné dodržiavanie a zachovávanie v rámci vnútroštátnych rozpočtových postupov. Zmluvné strany na vnútroštátnej úrovni zavedú korekčný mechanizmus uvedený v odseku 1 písm. e) na základe spoločných zásad, ktoré má navrhnúť Európska komisia a ktoré sa majú týkať charakteru, rozsahu a časového rámca korekčného opatrenia, ktoré sa má prijať, a to aj v prípade výnimočných okolností, a úloh a nezávislosti inštitúcií zodpovedných na vnútroštátnej úrovni za monitorovanie dodržiavania pravidiel stanovených v odseku 1. Takýto korekčný mechanizmus v plnej miere rešpektuje výhradné právomoci národných parlamentov.

3. Na účely tohto článku sa uplatňujú vymedzenia pojmov stanovené v článku 2 Protokolu (č. 12) o postupe pri nadmernom deficite, ktorý je pripojený k zmluvám Európskej únie.

Okrem toho sa na účely tohto článku uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

a) „ročné štrukturálne saldo verejnej správy“ sa vzťahuje na ročné cyklicky upravené saldo bez jednorazových a dočasných opatrení;

b) „výnimočné okolnosti“ sa vzťahujú na nezvyčajnú udalosť mimo kontroly dotknutej zmluvnej strany, ktorá má veľký vplyv na finančnú pozíciu verejnej správy alebo obdobie prudkého hospodárskeho poklesu, v zmysle ich vymedzenia v revidovanom Pakte stability a rastu, a to za predpokladu, že dočasné odchýlenie sa dotknutej zmluvnej strany od jej strednodobého cieľa neohrozí fiškálnu udržateľnosť v strednodobom horizonte.

ČLÁNOK 4

V prípade, že pomer dlhu verejnej správy zmluvnej strany k hrubému domácemu produktu presiahne referenčnú hodnotu 60 % uvedenú v článku 1 Protokolu (č. 12) o postupe pri nadmernom deficite, ktorý je pripojený k zmluvám Európskej únie, táto zmluvná strana zníži toto presiahnutie tempom, ktoré v priemere zodpovedá referenčnej hodnote stanovenej na úrovni jednej dvadsatiny ročne, ako sa stanovuje v článku 2 nariadenia Rady (ES) č. 1467/97 zo 7. júla 1997 o urýchľovaní a objasňovaní vykonania postupu pri nadmernom schodku zmeneným a doplneným nariadením Rady (EÚ) č. 1177/2011 z 8. novembra 2011. O existencii nadmerného deficitu pre porušenie dlhového kritéria sa rozhodne v súlade s postupom stanoveným v článku 126 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

ČLÁNOK 5

1. Zmluvná strana, voči ktorej sa podľa zmlúv, na ktorých je založená Európska únia, uplatňuje postup pri nadmernom deficite, zavedie program rozpočtového a ekonomického partnerstva obsahujúci podrobný opis štrukturálnych reforiem, ktoré sa musia zaviesť a vykonať na účely zabezpečenia účinnej a udržateľnej korekcie jej nadmerného deficitu. Obsah a forma takýchto programov sa vymedzia v rámci práva Európskej únie. Ich predkladanie Rade Európskej únie a Európskej komisii na účely ich schválenia a monitorovania sa uskutočňuje v kontexte existujúcich postupov dohľadu stanovených v Pakte stability a rastu.

2. Vykonávanie programu rozpočtového a ekonomického partnerstva a ročných rozpočtových plánov, ktoré sú s ním v súlade, bude monitorovať Rada Európskej únie a Európska komisia.

ČLÁNOK 6

V záujme lepšej koordinácie plánovania vydávania štátnych dlhopisov zmluvné strany podávajú Rade Európskej únie a Európskej komisii predbežné správy o svojich plánoch na vydávanie štátnych dlhopisov.

ČLÁNOK 7

Zmluvné strany, ktorých menou je euro, sa pri plnom dodržiavaní procedurálnych požiadaviek stanovených v zmluvách, na ktorých je založená Európska únia, zároveň zaväzujú podporiť návrhy alebo odporúčania, ktoré Európska komisia predloží, keď dospeje v rámci postupu pri nadmernom deficite k záveru, že členský štát, ktorého menou je euro, porušil kritérium pre deficit. Táto povinnosť sa neuplatní v prípade, že sa medzi zmluvnými stranami, ktorých menou je euro, zistí, že kvalifikovaná väčšina z nich, ktorá sa vypočíta analogicky s príslušnými ustanoveniami zmlúv, na ktorých je založená Európska únia, a bez zohľadnenia stanoviska dotknutej zmluvnej strany, je proti navrhovanému či odporúčanému rozhodnutiu.

ČLÁNOK 8

1. Európska komisia sa vyzýva, aby zmluvným stranám v náležitom čase predložila správu o ustanoveniach, ktoré každá zmluvná strana prijala v súlade s článkom 3 ods. 2. Ak Európska komisia po tom, ako poskytla dotknutej zmluvnej strane možnosť predložiť jej pripomienky, vo svojej správe potvrdí, že takáto zmluvná strana porušila článok 3 ods. 2, jedna či viacero zmluvných strán predloží predmetnú záležitosť Súdnemu dvoru Európskej únie. Ak sa zmluvná strana bez ohľadu na správu Komisie domnieva, že iná zmluvná strana porušila článok 3 ods. 2, môže záležitosť taktiež predložiť Súdnemu dvoru . V oboch prípadoch platí, že rozsudok Súdneho dvora je pre obe strany konania záväzný a tieto strany prijmú opatrenia potrebné na to, aby vyhoveli rozsudku v lehote, o ktorej rozhodne Súdny dvor.

2. Ak sa zmluvná strana na základe vlastného hodnotenia alebo hodnotenia Európskej komisie domnieva, že iná zmluvná strana neprijala opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s rozsudkom Súdneho dvora podľa odseku 1, môže záležitosť predložiť Súdnemu dvoru a požadovať uloženie finančných sankcií podľa kritérií stanovených Európskou komisiou v rámci článku 260 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Ak Súdny dvor rozhodne, že dotknutá zmluvná strana nedosiahla súlad s jeho rozsudkom, môže jej uložiť paušálnu pokutu alebo penále, a to vo výške, ktorá bude primeraná okolnostiam a nepresiahne 0,1 % jej hrubého domáceho produktu. Sumy uložené zmluvnej strane, ktorého menou je euro, sa uhrádzajú do Európskeho mechanizmu pre stabilitu. V ostatných prípadoch sa platby uhrádzajú do všeobecného rozpočtu Európskej únie.

3. Tento článok predstavuje osobitnú dohodu zmluvných strán v zmysle článku 273 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

HLAVA IV

KOORDINÁCIA HOSPODÁRSKYCH POLITÍK A KONVERGENCIA

ČLÁNOK 9

Vychádzajúc z koordinácie hospodárskych politík v zmysle vymedzenia obsiahnutého v Zmluve o fungovaní Európskej únie, zmluvné strany zaväzujú spoločne pracovať na hospodárskej politike podporujúcej riadne fungovanie hospodárskej a menovej únie a hospodársky rast prostredníctvom zvýšenej konvergencie a konkurencieschopnosti. Na tento účel zmluvné strany prijmú potrebné kroky a opatrenia vo všetkých oblastiach, ktoré majú kľúčový význam pre riadne fungovanie eurozóny v záujme dosiahnutia cieľov, ktorými sú zvýšenie konkurencieschopnosti, podpora zamestnanosti, ďalší príspevok k udržateľnosti verejných financií a posilnenie finančnej stability.

ČLÁNOK 10

Zmluvné strany sú v súlade s požiadavkami zmlúv, na ktorých je založená Európska únia pripravené vždy, keď je to vhodné a potrebné, aktívne využívať špecifické opatrenia, ktoré majú členské štáty, ktorých menou je euro, k dispozícii na základe článku 136 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, ako aj posilnenú spoluprácu v zmysle článku 20 Zmluvy o Európskej únii a článkov 326 až 334 Zmluvy o fungovaní Európskej únie v záležitostiach, ktoré majú kľúčový význam pre riadne fungovanie eurozóny, bez toho, aby sa tým narúšal vnútorný trh.

ČLÁNOK 11

Zmluvné strany na účely referenčného porovnávania najlepších postupov a s cieľom pracovať na užšie koordinovanej hospodárskej politike zabezpečia, aby medzi sebou vopred prerokovali a podľa potreby aj koordinovali všetky hlavné reformy hospodárskej politiky, ktoré plánujú vykonať. Takáto koordinácia zahŕňa inštitúcie Európskej únie, ako sa to požaduje podľa práva Európskej únie.

HLAVA V

SPRÁVA EUROZÓNY

ČLÁNOK 12

1. Hlavy štátov alebo predsedovia vlád zmluvných strán, ktorých menou je euro, sa neformálne stretávajú na samitoch eurozóny, a to za účasti predsedu Európskej komisie. Na takéto zasadnutia sa pozýva prezident Európskej centrálnej banky.

Predsedu samitu eurozóny vymenujú hlavy štátov alebo predsedovia vlád zmluvných strán, ktorých menou je euro, jednoduchou väčšinou vtedy, keď Európska rada volí svojho predsedu, a na rovnaké funkčné obdobie.

2. Samity eurozóny sa konajú podľa potreby a najmenej dvakrát ročne, aby zmluvné strany, ktorých menou je euro, na nich rokovali o otázkach súvisiacich s osobitnými zodpovednosťami, ktoré zdieľajú v súvislosti s touto spoločnou menou, o ďalších otázkach týkajúcich sa správy eurozóny a pravidiel, ktoré sa na ňu uplatňujú, a o strategickom smerovaní pre vykonávanie hospodárskych politík s cieľom zvýšiť konvergenciu v eurozóne.

3. Hlavy štátov alebo predsedovia vlád zmluvných strán iných ako tých, ktorých menou je euro, ktoré ratifikovali túto zmluvu, sa zúčastňujú na rokovaniach samitov eurozóny týkajúcich sa konkurencieschopnosti pre zmluvné strany, úprav globálnej architektúry eurozóny a základných pravidiel, ktoré sa na ňu budú uplatňovať v budúcnosti, ako aj podľa potreby a najmenej raz ročne, na rokovaniach o osobitných otázkach vykonávania tejto Zmluvy o stabilite, koordinácii a správe v hospodárskej a menovej únii.

4. Predseda samitu eurozóny zabezpečí prípravu a kontinuitu samitov eurozóny, a to v úzkej spolupráci s predsedom Európskej komisie. Orgánom povereným prípravou rokovaní samitov eurozóny a nadväzných opatrení je Euroskupina a jej predseda môže byť na tento účel pozvaný na takéto rokovanie.

5. Na účely vypočutia môže byť pozvaný predseda Európskeho parlamentu. Predseda samitu eurozóny po každom rokovaní samitu eurozóny predloží Európskemu parlamentu správu.

6. Predseda samitu eurozóny podrobne informuje zmluvné strany iné ako tie, ktorých menou je euro, a ostatné členské štáty Európskej únie o príprave a výsledku rokovaní samitov eurozóny.

ČLÁNOK 13

V súlade s hlavou II Protokolu (č. 1) o úlohe národných parlamentov v Európskej únii, ktorý je pripojený k zmluvám Európskej únie, Európsky parlament a národné parlamenty zmluvných strán spoločne určia organizáciu a podporu konferencie zástupcov príslušných výborov Európskeho parlamentu a zástupcov príslušných výborov národných parlamentov s cieľom rokovať o rozpočtových politikách a iných otázkach, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tejto zmluvy..

HLAVA VI

VŠEOBECNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

ČLÁNOK 14

1. Túto zmluvu ratifikujú zmluvné strany v súlade so svojimi príslušnými ústavnými požiadavkami. Ratifikačné listiny sa uložia na Generálnom sekretariáte Rady Európskej únie (ďalej len „depozitár“).

2. Táto zmluva nadobúda platnosť 1. januára 2013 za predpokladu, že dvanásť zmluvných strán, ktorých menou je euro, uložilo ich ratifikačnú listinu, alebo prvým dňom mesiaca nasledujúceho po uložení dvanástej ratifikačnej listiny zmluvnej strany, ktorej menou je euro, podľa toho, čo nastane skôr.

3. Táto zmluva sa uplatňuje odo dňa nadobudnutia platnosti medzi zmluvnými stranami, ktorých menou je euro a ktoré dohodu ratifikovali. Na ďalšie zmluvné strany, ktorých menou je euro, sa uplatňuje od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po uložení ich príslušnej ratifikačnej listiny.

4. Odchylne od odsekov 3 a 5 sa hlava V uplatňuje na všetky dotknuté zmluvné strany od dátumu nadobudnutia platnosti tejto zmluvy.

5. Táto zmluva sa uplatňuje na zmluvné strany, ktoré ju ratifikovali a pre ktoré platí výnimka vymedzená v článku 139 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie alebo výnimka uvedená v Protokole (č. 16) o niektorých ustanoveniach týkajúcich sa Dánska, ktorý je pripojený k zmluvám Európskej únie, od dátumu nadobudnutia účinnosti rozhodnutia, ktorým sa táto výnimka zrušuje, ak dotknuté zmluvné strany neoznámia svoj úmysel byť viazané všetkými alebo niektorými ustanoveniami hláv III a IV tejto zmluvy ku skoršiemu dátumu.

ČLÁNOK 15

Táto zmluva je otvorená na pristúpenie pre členské štáty Európskej únie iné ako zmluvné strany. Pristúpenie nadobúda platnosť okamihom uloženia listiny o pristúpení u depozitára, ktorý o tom upovedomí ostatné zmluvné strany. Následne po overení zmluvnými stranami sa text tejto zmluvy v úradnom jazyku pristupujúceho členského štátu, ktorý je tiež úradným jazykom a pracovným jazykom inštitúcií Únie, uloží v archívoch depozitára ako autentický text tejto zmluvy.

ČLÁNOK 16

Najneskôr do piatich rokov od nadobudnutia platnosti tejto zmluvy sa na základe hodnotenia skúseností získaných s jej vykonávaním podniknú v súlade so Zmluvou o Európskej únii a Zmluvou o fungovaní Európskej únie potrebné kroky s cieľom začleniť obsah tejto zmluvy do právneho rámca Európskej únie.

V Bruseli dňa druhého marca dvetisícdvanásť.

Táto zmluva vyhotovená v jedinom origináli v anglickom, bulharskom, dánskom, estónskom, fínskom, francúzskom, gréckom, holandskom, írskom, litovskom, lotyšskom, maďarskom, maltskom, nemeckom, poľskom, portugalskom, rumunskom, slovenskom, slovinskom, španielskom, švédskom a talianskom jazyku, pričom každé znenie je rovnako autentické, sa uloží v archívoch depozitára, ktorý doručí overenú kópiu každej zmluvnej strane.